

paa Fabriken 182.192 kg Torsk!

i de tre sidste Maaneder af indværende Aar — Sæsonen gaar fra Oktober til Maj — er der blevet afsat 103.000 kg. Varene sendes for Udlandets Vedkomende navnlig til Svejs og Czechoslovakiet.

Det er Smaatorsk, vejende fra 1 til 2 Halvkilo, der benyttes. Betalingen er ca. 10 Øre pr. kg til Fiskerne, ikke nogen stor Betaling, men det er dog alligevel Penge for en Vare, som det ellers er vanskeligt at komme af med. I denne Tid er 12—15 Mennesker beskæftiget paa Fabriken med Udkæringen og Forsendelsen.

Filletorsken er en vanskelig Vare at behandle. Den kan kun anvendes, saafremt Fiskeren er spillevende. Hænder det at Torsken dør i Hyttefadene, paa Grund af Vandets Temperaturforhold ved Sommertid, kan Kødets ikke anvendes, Skindet flosser, og Filet'en bliver rødlig. Fabrikens Varer er og maa derfor altid være

udskaaret af absolut første Klasses friske Fisk.

Hvad Forsendelsen angaar, sker den enten — saaledes som Tilfældet er ved Transporten til Udlandet — i Spaankurve pakket med Træuld og knust Is eller i parafinerede Papæsker, rummende bestemt afvejede Kwanta. Det tog Tid, for man fandt ud af, hvorledes Filet'erne bedst skulde emballeres, men nu er Eksperimenterne forbi: Prøver er afsendt saa langt som til Italien og er kommet frem til Modtageren helt friske og i første Klasses Stand.

Det er kun en Trediedel af Fiskene, der benyttes ved Filet-udskæringen. Resten gaar til Farsfabrikkerne i København og til forskellige Fiskemølsfabrikker rundt i Landet. Alt kan udnyttes.

Fiskefilet'erne er en 1. Klasses Vare,

som sikkert, efterhaanden som den bliver mere kendt, vil finde endnu større Afsetning. Der mangler imidlertid i høj Grad Reklame for Virksomheden, men Reklame koster Penge, og dem har man endnu ikke.

Vil der være Chancer for at rejse flere af den Art Fabrikker i Landet til Gavn for Fiskerne og til Udnyttelse af en sund Føde? Det afhænger uden Tvivl af Salsorganisationen og Markedets Opdyrkning. Skal to eller flere Fabrikker leve paa det Grundlag, der i Øjeblikket er tilstede, vil det ikke kunne gaa. Saaledes ligger uden Tvivl Landet.

Englands Flag stryges.

Hotellet maatte fjerne de fremmede Flag.

Dublin.

En Skare Mænd, der paastod at være Medlemmer af den irske republikanske Hær, indfandt sig forleden paa et af de store Hoteller i Dublin og rejste Krav om, at Hotellet skulde nedtage det engelske Flag, der sammen med det franske, belgiske, italienske og amerikanske Flag vaje-ede over Hotellet i Anledning af den eukaristiske Kongres. Hotellets Direktion fandt det klogest at efterkomme Kravet.

„Rekord“.

Undir hesum orði skrifvar »Förorytiðindi«, at ein keypmáður í Vági ein dagin fekk 644 lomvigar á bát. Annars er, leggur blaðið avtrál, 570 fuglar tað mesta, ein veit vera skotið við einari byrsu (um dagin).

Hetta man ivaleyst falla mongum øðrum enn mær fyri brósti at lesa.

Er tað so stalt enn í Foroyum, at menn uttan at blágvast kunnu geva seg út til at myrða fugl í hóptali til stultleikar.

Hvat ið verður lamskotið og rekið um á sjónum, sært og sjúkt og blóðandi til deyðis, aftaná slíkan ómenniskjaligan »sport«, er ófjálgt at hugsa um.

Tað gongur sjón fyri sogn. Her tveitist um strendurnar í hesum tíðum, dag og dagliga sjúkur, blóðandi og kúrandi fuglur, sum krýpur upp á land til at seta seg at doyggja.

Er tað ikki gjørligt at vekja sálina í tí foroyiska sambandinum so frætt, at vil her eftirtíðs sleppa frá at frætta frá slíkum ódiligum myrðingarferðum, sum »Förorytiðindi« her greiður frá.

Sverri Patursson.

Danmark vil berede den engelske Handel de færrest mulige Vanskeligheder.

Baldwin om Englands Samhandel med Danmark.

London.

I Underhusets Møde forleden fremsatte Baldwin en Række Udtalelser angaaende Kvotaformen for Restriktion, hvilken han beskrev som et meget farligt Vaaben.

M. H. T. Danmarks Handelspolitik udtalte han, at Danmark i den seneste Tid havde gennemgaaet en meget alvorlig Begrænsning i Handelen. Han følte sig dog fuldt ud overbevist om, at Danmark herigennem ikke havde gjort noget som ikke føltes nødvendigt for Landets økonomiske Frelse, idet det sidste, Danmark ønskede at gøre, var at foretage noget, der vække Mishag i England.

Danmark var meget ivrig efter at gøre Forretninger og efter at gaa til nye Handelsaftaler. Den engelske Minister i København havde fra den danske Regering faaet Underretning om, at der vilde blive draget al mulig Om-sorg for, at den danske Valutakontrol blev gennemført paa en saadan Maade, at den beredte den engelske Handel de færrest mulige Vanskeligheder. Dette var man selvfølgelig for engelsk Side taknemlig for; men man maatte haabe, at Forholdene i dette Land, der havde været en af Storbritanniens gode Kunder, i Tide maatte bedres.

Ingen særlige Toldafgifter paa danske Varer.

Som Svar paa en Forespørgsel erklærede Parlamentetssekretær i Handelsministeriet Hore-Belisha, at den samlede Værdi af Varer, der i 1931 var indført fra Danmark, udgjorde 46,697,000 Lst., mens Udførselen til Danmark i samme Tidsrum

Plan over Postgangen

gældende fra 1. Juli 1932.

S/S. »Smiril«.

Mandag Kl. 6,30 Vaag—Trangisvaag—(evt. Skaalevig)—Thors-havn.

Tirsdag Kl. 6,30 Thorshavn—Lervig—Fuglefjord—Klaksvig og hver 14. Dag: Klaksvig—Andefjord—Eldevig—Funding—Gjov—Klaksvig (disse Pladser kan anløbes i anden Rækkefølge; hver 14. Dag og paa de Dage, hvor S/S. »Smiril« paa Grund af Uvejr eller lignende ikke kan anløbe disse Bygder, lader »Smiriles« Administrator Turen udføre med Motorbaad fra Fuglefjord);

hver 4. Uge: Klaksvig—Svino—Fuglo—Klaksvig; hver 4. Uge: Klaksvig—Videregde—Norddeble (Kvannesund)—Klaksvig.

Onsdag Kl. 6,30 Klaksvig—Thorshavn.

Onsdag Kl. ca. 11 Thorshavn—(evt. Skaalevig)—Trangisvaag—Vaag.

Torsdag Kl. 6,30 Vaag—Trangisvaag—Kvalbø—Sand eller Skaalevig—Thorshavn.

Fredag Kl. 6,30 Thorshavn—Kølter—Midvaag—Sandeaa—(evt. Myggenæs—Sorvaag—Bo—Vestmanhavn—Midvaag—Thorshavn. (Sorvaag (evt. Myggenæs) og Bo anløbes kun hver 14. Dag. Besørgelsen af Posten mellem Midvaag—Sorvaag (inkl. Posten til Myggenæs) samt Bo foranstaltet af »Smiriles« Administrator).

Lørdag Kl. 6,30 Thorshavn—Sand eller Skaalevig—Trangisvaag—Vaag.

I Tilfælde af Forsinkelser indsættes der Ekstrafartøj paa de enkelte Ruter; Turene Thorshavn—Trangisvaag—Vaag udføres dog altid af S/S. »Smiril«, medmindre dette Skib maa ligge stille paa Grund af Kedelrensning, Reparation eller lignende; Anløb af Skaalevig Mandag og Onsdag vil være betinget af, at Tiden og Vejrforholdene tillader et saadant Anløb.

Thorshavn—Skopen.

Tirsdag og Torsdag Kl. 8 Postbaad: Thorshavn—Nolso—Hesto—Skopen.

Thorshavn—Sundelaget—Skaalefjord.

Fra Thorshavn daglig Kl. 7 efter særlig Fartplan.

Thorshavn—Kvivi—Vaage—Vestmanhavn (over Kollefjord).

Tirsdag og Lørdag efter Postbaadens Ankomst fra Thorshavn (Automobil) fra Kollefjord (Øreenge) over Stykket til Kvivi med Tilslutning til Postbaaden paa Ruten: Vestmanhavn—Kvivi (Søndregjov)—Fütaklett; retur fra Kvivi med Tilslutning til Postbaaden fra Thorshavn Onsdag og Mandag.

Kvalvig—Ejde.

Tirsdag og Fredag Postbaad fra og til Haldersvig, Ejde, Lysaa, Langesand, Svinaer, Nordskaale, Nesvik, med Tilslutning i Kvalvig til Postbaaden fra Thorshavn.

Thorshavn—Fuglefjord—Klaksvig (over Solmundefjord).

Mandag og Torsdag efter Postbaadens Ankomst fra Thorshavn Postkørsel (Automobil) fra Solmundefjord over Gøtegjov til Fuglefjord med Tilslutning til Postbaaden paa Ruten: Klaksvig—Lervig—Fuglefjord i Fuglefjord—og retur med Tilslutning til Postbaadens andet Anløb i Solmundefjord.

Thorshavn Postkontor, den 28. Juni 1932.

havde en Værdi af 9,190,000 Lst.

Der blev derfor rettet en Forespørgsel til Handelsministeren om, hvorvidt han agtede at træffe Foranstaltning til at lægge særlige Toldafgifter paa Indførselen af danske Varer i Anledning af, at den danske Regering havde truffet Foranstaltninger til at hindre Importører af britiske Varer i at faa udenlandsk Valuta, saa de britiske Importører praktisk talt udelukkede fra at sende Varer til Danmark.

Parlamentetssekretær for den oversøiske Handel Colville besvarede denne Forespørgsel benægtende, idet han tilføjede, at Situationen med Hensyn til den midlertidige Indførsel og Valutakontrol allerede var klarlagt gennem Svarene paa de tidligere Forespørgsler. Der var intet, der tydede paa, at man fra dansk Side vilde skade den britiske Eksport.

Tyskland i Halvmørket.

Hvis Hindenburg har troet, at Ophævelsen af Forbudet mod Hitlergarderne vilde føre til endnu mere rolige Tilstande end dem, der alt var indtraadt, maa han være blevet dybt skuffet.

Længe har det været saadan, at man ikke kunde aabne en tysk Avis uden at finde Beretninger om voldsomme Sammenstød, navnlig mellem Nazimænd og Kommuniste; nu er Voldsomhederne blevet til fuldstændig Desperation. Det politiske Mord er Dagens Budskab fra Papen-Hitlers Tyskland.

De politiske Baggrundsfignurer, der voldte Brünnings Fald, spiller allerede paa Strenge, hvorefter den af dem selv forskyldte

Situation skal udnyttes til nye reaktionære Overgreb. Mens Knivene lyner i Storbysgader og Landsbyer, hænger Belejnings-tilstanden som en truende Sky i Horisonten. Rigsværnsminister Schleicher, der har benyttet sin militære Styrke, kan maa-ske inden alt for længe komme ud for skæbnesvangre Provelser af denne Styrke.

En Brevveksling mellem Schleicher og vor Partifælle Anton Erkelenz faar i dette Øjeblik en ganske særlig Interesse.

I »Vorwärts« skrev vor Partifælle for nogle Dage siden en Artikel »Heraus aus dem Halbdunkl«, ud af Halvmørket, hvori han trak de Kræfter frem, der fra Bagholdets Mørke havde benyttet Indflydelse paa Militærmagten til en Regeringsomvæltning.

Schleicher folte sig med Rette truffet. I et Brev i »Vorwärts« søgte han at benægte, at Rigsværnet stod i en anden Still-ing til den nuværende Regering end til tidligere Regeringer, og han erklærede, at Militæret burde ikke drages ind i Politik, samt at ingen Regering kunde have Bajonetter som eneste Grund-lag.

Erkelenz har besvaret Schei-chers opsigtsvækkende Brev til vort Broderorgan med en Paavis-ning af de militære Bagsmænds faktiske Rolle. Men dernæst understreger han stærkt, at Republi-kens Tilhængere stadig er det absolutte Flertal i den tyske Be-folkning. Det er denne Kends-gerning, Schleicher bør regne med. Om han gør det, vil Tiden vise, men hans Forsøg paa »Retfærdiggørelse« i netop Soci-demokratiets Organ viser meget klart, at han forstaar de tyske Arbejderes Styrke.

Denne styrke blev paa en lykkelig Maade understreget af Valgene i Hessen.

Efter de projsiske Landdags-valg var der Folk, der talte om at nu vaklede den marxistiske Front. Vi paa pegede, at Arbej-fronten havde vaklet i 1931, men nu stod fast.

Valget i Hessen har givet Be-viserne herfor. Efter for fjerde Gang i syv Maaneder at være kaldt til Valguenerne stemte Be-folkningen i Hessen betydeligt mindre end ved de tidligere Valg. Alligevel forøgede Social-demokratiet sit Stemmetail fra 158,000 til 172,500, eller fra 21 til 24 pCt. af alle Stemmerne.

Medens Centrum klarede sig godt ved Hessensvalgene tabte alle øvrige borgerlige Partier. Kommunisterne mistede en Fjerdedel af deres Stemmer fra i Fjor og har mindre end i 1930 nemlig 82,100. Moskva Radio forkyndte da ogsaa allerede Dagen efter, at Kommunisternes Taktik havde været forkert, men undlod at drage den rigtige Konsekvens: at kun den Taktik, der virkelig vil Enhed blandt Tysklands Arbejdere, kan vinde Fremgang.